

Lamentații

¹ Cum șade singuratică cetatea, care era plină de popor! Cum a devenit ea ca o văduvă! Ea, care era mare printre națiuni și prințesă printre provincii, cum a ajuns să plătească tribut! ² Ea plânge amarnic noaptea și lacrimile ei îi sunt pe obraji; printre toți iubiții ei, nu are pe nimeni să o mângâie; toți prietenii ei s-au purtat cu perfidie cu ea, i-au devenit dușmani. ³ Iuda a mers în captivitate din cauza necazului și din cauza grelei servitudini; el locuiește printre păgâni, nu găsește odihnă; toți persecutorii lui l-au ajuns între strâmtori. ⁴ Căile Sionului jelesc, pentru că nimeni nu vine la sărbătorile solemne; toate porțile lui sunt pustiite; preoții lui suspină, fecioarele lui sunt chinuite și el este în amărăciune. ⁵ Potrivnicii lui sunt cei dintâi, dușmanii lui prosperă, pentru că DOMNUL l-a chinuit din cauza mulțimii fărădelegilor lui; copiii lui au mers în captivitate înaintea dușmanului. ⁶ Și de la fiica Sionului a plecat toată frumusețea ei; prinții ei au devenit ca cerbii care nu găsesc pășune, și au fugit fără putere înaintea urmăritorului. ⁷ Ierusalimul și-a amintit în zilele chinuirii lui și a nenorocirilor lui, de toate lucrurile lui plăcute, pe care le-a avut în zilele din vechime, când poporul lui a căzut în mâna dușmanului și nimeni nu l-a ajutat; potrivnicii l-au văzut și i-au batjocorit sabbatele. ⁸ Ierusalimul a păcătuțit greu, de aceea el este îndepărtat; toți care l-au onorat îl disprețuiesc, pentru că i-au

văzut goliciunea; da, el suspină și se întoarce cu spatele. ⁹ Murdăria lui este în poalele lui; nu și-a amintit de sfârșitul lui; de aceea s-a coborât minunat; nu avea mângâietor. DOAMNE, privește nenorocirea mea, pentru că dușmanul s-a înălțat pe sine însuși. ¹⁰ Potrivnicul și-a întins mâna peste toate lucrurile lui plăcute, pentru că el a văzut că păgânii au intrat în sanctuarul său, despre care tu ai poruncit ca ei să nu intre în adunarea ta. ¹¹ Tot poporul lui suspină, ei caută pâine; și-au dat lucrurile lor plăcute pentru hrană, pentru a-și ușura sufletul; vezi, DOAMNE și ia aminte, pentru că eu am devenit nemernic. ¹² Nu este aceasta nimic pentru voi, toți care treceți? Priviți și vedeți dacă este vreo întristare ca întristarea mea, care îmi este făcută, cu care DOMNUL m-a chinuit în ziua mâniei sale înverșunate. ¹³ El a trimis, din înălțime, foc în oasele mele și acesta le-a învins; a întins o plasă picioarelor mele, m-a întors înapoi; m-a pustii și m-a făcut de leșin toată ziua. ¹⁴ Jugul fărădelegilor mele este legat de mâna sa; ei sunt împlețiți și s-au urcat pe gâtul meu; el a făcut puterea mea să cadă, DOMNUL m-a dat în mâinile lor, din care eu nu sunt în stare să mă ridic. ¹⁵ DOMNUL a călcat în picioare pe toți vitejii mei în mijlocul meu; a chemat o adunare împotriva mea pentru a zdrobi pe tinerii mei; DOMNUL a călcat în picioare pe fecioară, pe fiica lui Iuda, ca într-un teasc. ¹⁶ Pentru acestea plâng eu; ochiul meu, ochiul meu izvorăște lacrimi, pentru că mângâietorul, care ar trebui să îmi ușureze sufletul, este departe de mine; copiii mei sunt pustiiți pentru că dușmanul a învins. ¹⁷ Sionul își întinde mâinile și nu este nimeni să

o mângâie; DOMNUL a poruncit referitor la Iacob, ca potrivnicii lui să fie de jur împrejurul lui; Ierusalimul este, printre ei, ca o femeie în timpul menstruației. ¹⁸ DOMNUL este drept, pentru că eu m-am răzvrătit împotriva poruncii lui; auziți, vă rog, toate popoarele și priviți întristarea mea; fecioarele mele și tinerii mei au mers în captivitate. ¹⁹ Eu am chemat pe iubiții mei, dar ei m-au înșelat; preoții mei și bătrânii mei și-au dat duhul în cetate, în timp ce își căutau hrana pentru a-și ușura sufletele. ²⁰ Privește, DOAMNE, pentru că sunt în strâmtorare; adâncurile mele sunt tulburate; inima mea este întoarsă înăuntrul meu, pentru că eu m-am răzvrătit cumplit; afară, sabia mă văduvește, acasă este ca moartea. ²¹ Ei m-au auzit că suspin; nu este nimeni să mă mângâie; toți dușmanii mei au auzit de tulburarea mea; ei se veselesc că ai făcut aceasta; tu vei aduce ziua pe care ai chemat-o și ei vor fi asemenea mie. ²² Să ajungă înaintea ta toată stricăciunea lor; și fă-le precum mi-ai făcut mie pentru toate fărădelegile mele, pentru că suspinele mele sunt multe și inima mea este leșinată.

2

¹ Cum a acoperit DOMNUL pe fiica Sionului cu un nor în mânia sa și a aruncat din cer pe pământ frumusețea lui Israel și nu și-a amintit de sprijinul piciorului său în ziua mâniei sale! ² DOMNUL a înghițit toate locuințele lui Iacob și nu a cruțat; el a dărâmat în furia sa întăriturile fiicei lui Iuda; le-a doborât la pământ; a pângărit împărăția și pe prinții ei. ³ A retezat în mânia lui înverșunată întregul corn al lui Israel; și-a tras înapoi mâna lui dreaptă

dinaintea dușmanului și a ars împotriva lui Iacob ca foc încins, care mistuie de jur împrejur. ⁴ El și-a încordat arcul ca un dușman; a stat în picioare cu dreapta lui ca un potrivnic și a ucis tot ce era plăcut ochiului în tabernacolul fiicei Sionului; și-a turnat furia ca pe un foc. ⁵ DOMNUL a fost precum un dușman; el a înghițit pe Israel, i-a înghițit toate palatele; i-a distrus întăriturile și a înmulțit jelirea și plângerea în fiica lui Iuda. ⁶ Și a luat cu violență tabernacolul său, precum ar fi fost o grădină; a distrus locurile lui de adunare; DOMNUL a făcut ca sărbătorile solemne și sabbatele să fie uitate în Sion și a disprețuit, în indignarea mâniei sale, pe împărat și pe preot. ⁷ DOMNUL a lepădat altarul său, el a detestat sanctuarul său; a dat în mâna dușmanului zidurile palatelor sale; ei au făcut zgomot în casa DOMNULUI, ca în ziua unei sărbători solemne. ⁸ DOMNUL a plănuit să distrugă zidul fiicei Sionului; el a întins o coardă de măsurat, nu și-a tras mâna lui de la distrugere; de aceea a făcut parapetul și zidul să plângă; acestea au lăncezit împreună. ⁹ Porțile ei sunt scufundate în pământ; el i-a distrus și i-a spart zăvoarele; împăratul ei și prinții ei sunt printre neamuri; legea, nu mai este; profeții ei de asemenea nu găsesc nicio viziune de la DOMNUL. ¹⁰ Bătrânii fiicei Sionului șed pe pământ și păstrează tăcere; ei și-au aruncat țărână pe capete; s-au încins cu pânză de sac; fecioarele Ierusalimului își pleacă ale lor capete la pământ. ¹¹ Ochii mei se sfârșesc cu lacrimi, adâncurile mele se tulbură, ficatul meu este turnat pe pământ din cauza nimicirii fiicei poporului meu; căci copiii și sugarii leșină pe străzile cetății. ¹² Ei spun

mamelor lor: Unde sunt grânele și vinul? când au leșinat asemenea celor răniți pe străzile cetății, când sufletul lor a fost turnat în sânul mamelor lor. ¹³ Ce lucru să iau ca mărturie pentru tine? Cu ce lucru să te asemăn, fiică a Ierusalimului? Cu ce să te compar, ca să te mângâi, fecioară, fiică a Sionului? Pentru că spărtura ta este mare ca marea: cine te poate vindeca? ¹⁴ Profeții tăi au văzut lucruri deșarte și nebunești pentru tine; și nu ți-au descoperit nelegiuirea, pentru a îndepărta captivitatea ta; ci au văzut pentru tine poveri false și motive de alungare. ¹⁵ Toți cei care trec bat din palme pentru tine, șuieră și clatină din cap la fiica Ierusalimului, spunând: Aceasta este cetatea pe care oamenii o numeau Desăvârșirea Frumuseții, Bucuria Întregului Pământ? ¹⁶ Toți dușmanii tăi și-au deschis gura împotriva ta, șuieră și scrâșnesc din dinți; ei spun: Noi am înghițit-o; într-adevăr aceasta este ziua pe care am așteptat-o; am găsit-o, am văzut-o. ¹⁷ DOMNUL a făcut ceea ce a plănuit; el a împlinit cuvântul său pe care l-a poruncit din zilele din vechime; a dărâmat și nu a cruțat; și a făcut ca dușmanul tău să se bucure de tine, a înălțat cornul potrivnicilor tăi. ¹⁸ Inima lor a strigat către DOMNUL: Zid al fiicei Sionului, să curgă lacrimi ca un râu, zi și noapte; să nu îți dea odihnă, să nu înceteze lumina ochiului tău. ¹⁹ Ridică-te, strigă în noapte; la începutul gărzilor toarnă-ți inima ca apa înaintea feței Domnului; înalță-ți mâinile spre el pentru viața copilașilor tăi, care leșină de foame la capătul fiecărei străzi. ²⁰ Privește, DOAMNE, și ia aminte cui i-ai făcut aceasta. Să-și mănânce femeile rodul lor și pe copiii de un lat de palmă?

Să fie uciși preotul și profetul în sanctuarul Domnului? ²¹ Tânărul și bătrânul zac la pământ pe străzi, fecioarele mele și tinerii mei au căzut prin sabie; tu i-ai ucis în ziua mâniei tale, ai ucis și nu ai cruțat. ²² Ai chemat ca într-o zi solemnă spaimele mele de jur împrejur, astfel încât în ziua mâniei DOMNULUI nimeni nu a scăpat nici nu a rămas; pe cei pe care i-am înfășat și i-am crescut, dușmanul meu i-a mistuit.

3

¹ Eu sunt omul care a văzut necaz prin nuiuaa mâniei sale. ² El m-a condus și m-a adus în întuneric și nu în lumină. ³ Într-adevăr, împotriva mea s-a întors el; și-a întors mâna împotriva mea, toată ziua. ⁴ El a făcut carnea și pielea mea să îmbătrânească; mi-a zdrobit oasele. ⁵ El a ridicat un zid împotriva mea și m-a încercuit cu fiere și trudă. ⁶ El m-a pus în locuri întunecoase, ca pe morții din vechime. ⁷ El m-a îngrădit, încât nu pot ieși; el mi-a îngreunat lanțul. ⁸ De asemenea și când plâng și strig, el îmi oprește rugăciunea. ⁹ El mi-a închis căile cu pietre cioplite, mi-a strâmbat cărările. ¹⁰ El a fost pentru mine ca un urs la pândă și ca un leu în locuri tainice. ¹¹ El mi-a abătut căile și m-a rupt în bucăți, el m-a pustiit. ¹² El și-a încordat arcul și m-a pus ca o țintă pentru săgeată. ¹³ El a făcut ca săgețile tolbei lui să intre în rărunchii mei. ¹⁴ Am fost de răs pentru tot poporul meu și cântecul lor toată ziua. ¹⁵ El m-a umplut cu amărăciuni, m-a îmbătat cu pelin. ¹⁶ De asemenea mi-a zdrobit dinții cu pietriș, m-a acoperit cu cenușă. ¹⁷ Și mi-ai alungat sufletul departe de pace, am uitat

prosperitatea. ¹⁸ Și am spus: Tăria mea și speranța mea din DOMNUL, au pierit, ¹⁹ Amintindu-mi de necazul meu și de nenorocirea mea, de pelin și de fiere. ²⁰ Sufletul meu și le amintește încă și este umilit în mine. ²¹ De aceasta îmi amintesc, de aceea am speranță. ²² Datorită milelor DOMNULUI nu suntem mistuiți, fiindcă mângâierile lui nu se sfârșesc. ²³ Ele sunt noi în fiecare dimineață; mare este credințioșia ta. ²⁴ DOMNUL este partea mea, spune sufletul meu; de aceea voi spera în el. ²⁵ DOMNUL este bun cu cei care îl așteaptă, cu sufletul care îl caută. ²⁶ Este bine ca omul deopotrivă să spere și să aștepte în tăcere salvarea DOMNULUI. ²⁷ Este bine pentru om să poarte jugul în tinerețea sa. ²⁸ El șade singur și tace, deoarece și l-a pus asupra lui. ²⁹ Își pune gura în țărână; dacă astfel poate fi speranță. ³⁰ El își dă obrazul celui care îl lovește; este îndestulat cu ocară. ³¹ Fiindcă DOMNUL nu va lepăda pentru totdeauna; ³² Dar deși întristează, totuși va avea mângâiere după mulțimea îndurărilor sale. ³³ Pentru că el nu își pune inima să chinuiască, nici nu mârșăiește pe copiii oamenilor. ³⁴ Zdrobirea sub picioare a tuturor prizonierilor pământului, ³⁵ Abaterea dreptului unui om înaintea feței celui Preaînalt, ³⁶ Domnul nu aprobă a răsturna pe om în cauza lui. ³⁷ Cine este cel ce spune și se împlinește ceva, când Domnul nu poruncește aceasta? ³⁸ Nu din gura celui Preaînalt ies răul și binele? ³⁹ Pentru ce să se plângă un om care trăiește, un om pentru pedepsirea păcatelor lui? ⁴⁰ Să ne cercetăm și să ne încercăm căile noastre și să ne întoarcem la DOMNUL. ⁴¹ Să ne

înălțăm inima cu mâinile noastre spre Dumnezeu în ceruri. ⁴² Noi am încălcat legea și ne-am răzvrătit; tu nu ai iertat. ⁴³ Tu ai acoperit cu mânie și ne-ai persecutat; ai ucis, nu ai cruțat. ⁴⁴ Te-ai acoperit cu un nor, ca rugăciunea noastră să nu străbată la tine. ⁴⁵ Ne-ai făcut precum gunoiul și mizeria în mijlocul poporului. ⁴⁶ Toți dușmanii noștri și-au deschis gurile împotriva noastră. ⁴⁷ Frica și cursa au venit peste noi, pustiirea și distrugerea. ⁴⁸ Ochiului meu îi curg râuri de apă din cauza nimicirii ficei poporului meu. ⁴⁹ Ochiul meu toarnă și nu încetează, fără oprire, ⁵⁰ Până când DOMNUL va privi în jos și va vedea din cer. ⁵¹ Ochiul meu îmi influențează inima datorită tuturor ficelor cetății mele. ⁵² Dușmanii mei m-au urmărit aprig, fără motiv, ca pe o pasăre. ⁵³ Mi-au stârpit viața în groapă și au aruncat o piatră peste mine. ⁵⁴ Apele au curs peste capul meu; atunci am spus: Sunt stârpit. ⁵⁵ Am chemat numele tău, DOAMNE, din groapa cea adâncă. ⁵⁶ Tu mi-ai auzit vocea; nu îți ascunde urechea la suflarea mea, la strigătul meu. ⁵⁷ Tu te-ai apropiat în ziua când eu te-am chemat; ai spus: Nu te teme. ⁵⁸ Doamne, tu ai pledat în cauzele sufletului meu; mi-ai răscumpărat viața. ⁵⁹ DOAMNE, tu ai văzut răul, ce mi s-a făcut; judecă tu cauza mea. ⁶⁰ Ai văzut toată răzburarea lor și toate închipuirile lor împotriva mea. ⁶¹ Ai auzit ocară lor, DOAMNE și închipuirile lor împotriva mea; ⁶² Buzele celor care s-au ridicat împotriva mea și planul lor împotriva mea toată ziua. ⁶³ Privește așezarea lor și ridicarea lor; eu sunt muzica lor. ⁶⁴ Întoarce-le o răsplată, DOAMNE,

conform cu lucrarea mâinilor lor. ⁶⁵ Dă-le întristare a inimii, blestemul tău asupra lor. ⁶⁶ Persecută-i și nimicește-i în mânie de sub cerurile DOMNULUI.

4

¹ Cum s-a întunecat aurul! Cum s-a schimbat aurul cel mai pur! Pietrele sanctuarului sunt turnate la capătul fiecărei străzi. ² Fiii prețioși ai Sionului, cântăriți ca aurul pur, cum sunt ei prețuiți ca ulcioare de lut, lucrarea mâinilor olarului! ³ Chiar și monștrii marini își scot sânul și își alăptează micuții; fiica poporului meu a devenit crudă, ca struții în pustie. ⁴ Limba copilului sugar se lipește de cerul gurii lui, de sete; copiii mici cer pâine și nimeni nu le-o frânge. ⁵ Cei hrăniți cu delicatese sunt pustiiți pe străzi; cei crescuți în purpură îmbrățișează mormane de balegă. ⁶ Fiindcă pedeapsa nelegiurii fiicei poporului meu este mai mare decât pedeapsa păcatului Sodomei, care a fost doborâtă ca într-un moment și mâinile nimănui nu au rămas pe ea. ⁷ Nazarinienii ei erau mai curați decât zăpada, erau mai albi decât laptele, erau mai rumeni la trup decât rubinele, lustru lor era al safirului; ⁸ Chipul lor este mai negru decât un cărbune; ei nu mai sunt cunoscuți pe străzi; pielea li se lipește de oase, trupul li s-a ofilit, a devenit ca un băț. ⁹ Este mai bine de cei uciși cu sabia decât de cei uciși cu foamete, pentru că aceștia lâncezesc, străpunși de lipsa roadelor câmpului. ¹⁰ Mâinile femeilor mилоase au fiert pe propriii lor copii; ei au fost mâncarea lor în distrugerea fiicei poporului meu. ¹¹ DOMNUL și-a împlinit furia; el și-a turnat mânia lui înverșunată

și a aprins un foc în Sion și i-a mistuit temeliiile.
¹² Împărații pământului și toți locuitorii lumii nu ar fi crezut că potrivnicul și dușmanul ar putea intra pe porțile Ierusalimului. ¹³ Din cauza păcatelor profeților săi și a nelegiuirilor preoților săi, care au vărsat sângele celor drepte în mijlocul lui, ¹⁴ Ei au rătăcit ca orbii pe străzi, erau întinați cu sânge, astfel încât oamenii nu puteau să le atingă hainele. ¹⁵ Au strigat către ei: Plecați; este necurat; Plecați, Plecați, nu atingeți; când au fugit și au rătăcit, ei au spus printre păgâni: Ei nu vor mai locui temporar acolo. ¹⁶ Mânia DOMNULUI i-a despărțit; nu va mai lua aminte la ei; ei nu s-au uitat la fețele preoților, nu au favorizat pe bătrâni. ¹⁷ Cât despre noi, ochii noștri lâncezesc după ajutorul nostru zadarnic; în vegherea noastră am vegheat spre o națiune care nu putea să ne salveze. ¹⁸ Ei ne vânează pașii ca să nu putem merge pe străzile noastre; sfârșitul nostru este aproape, zilele noastre sunt împlinite, pentru că sfârșitul nostru a venit. ¹⁹ Persecutorii noștri sunt mai iuți decât acvilele cerului; ei ne-au urmărit pe munți, ne-au pândit în pustie. ²⁰ Suflarea nărilor noastre, unsul DOMNULUI, a fost prins în gropile lor, despre care spuneam: Sub umbra lui vom trăi printre păgâni. ²¹ Bucură-te și veselește-te, fiică a Edomului, care locuiești în țara Uț; paharul va trece și la tine, vei fi beată și te vei dezgoli. ²² Pedeapsa nelegiuirii tale s-a împlinit, fiică a Sionului; el nu te va mai duce în captivitate; el îți va cerceta nelegiuirea, fiică a Edomului; el îți va descoperi păcatele.

5

¹ Amintește-ți, DOAMNE, ce a venit peste noi; ia aminte și privește ocara noastră. ² Moștenirea noastră s-a întors la străini, casele noastre la necunoscuți. ³ Noi suntem orfani și fără tată, mamele noastre sunt ca văduvele. ⁴ Noi am băut apa noastră pe bani; lemnul nostru ne este vândut nouă. ⁵ Găturile noastre sunt sub persecuție; muncim și nu avem odihnă. ⁶ Am dat mâna cu egiptenii și cu asirienii, ca să ne săturăm cu pâine. ⁷ Părinții noștri au păcătuit și nu mai sunt, iar noi am purtat nelegiuirile lor. ⁸ Servitori au condus peste noi, nu este nimeni care să ne elibereze din mâna lor. ⁹ Ne câștigăm pâinea cu riscul vieților noastre din cauza sabiei pustiei. ¹⁰ Pielea noastră era neagră ca un cuptor din cauza foametei teribile. ¹¹ Ei au necinstit femeile în Sion și pe fecioarele din cetățile lui Iuda. ¹² Prinți sunt spânzurați prin mâna lor; fețele bătrânilor nu au fost onorate. ¹³ Ei au luat pe tineri să macine și copiii au căzut sub lemne. ¹⁴ Bătrânii au încetat să *mai fie* la poartă, tinerii la muzica lor. ¹⁵ Bucuria inimii noastre a încetat; dansul nostru este întors în jale. ¹⁶ Coroana a căzut de pe capul nostru; vai de noi, pentru că am păcătuit! ¹⁷ Fiindcă inima noastră este leșinată; pentru aceste lucruri ochii noștri sunt întunecați. ¹⁸ Din cauza muntelui Sionului, care este pustiit, vulpile se plimbă pe el. ¹⁹ Tu, DOAMNE, rămâi pentru totdeauna; tronul tău din generație în generație. ²⁰ Pentru ce ne uiți pentru totdeauna și ne părăsești atât de mult timp? ²¹ Întoarce-ne la tine, DOAMNE și ne vom întoarce; înnoiește-ne zilele ca

în vechime. ²² Dar tu ne-ai respins pe deplin, te-ai
înfuriat tare împotriva noastră.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Jul 2024 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9